

Όταν η Ιστορία γίνεται κομμάτι της ζωής μας

parallaximag.gr/thessaloniki/otan-istoria-ginetai-kommati-tis-zois-mas

January 13, 2019

Εικόνα: Γιώργος Κόγιας

Εικόνες: Γιάννης Τριανταφυλλόπουλος

Ένα από τα πράγματα που προσπαθήσαμε να κάνουμε δέκα χρόνια τώρα με τη δράση **Η Θεσσαλονίκη Αλλιώς** της parallaxi είναι να δούμε την ιστορία της πόλης, τα εμβληματικά σημεία της, τις γνωστές, αλλά περισσότερο τις άγνωστες πτυχές της. Τις λεπτομέρειες που δεν έγιναν ποτέ η μεγάλη Ιστορία, με το γιώτα κεφαλαίο.

Έτσι ανοίξαμε δεκάδες κτίρια, φωτίσαμε μικρά στενά σαν την Εμπράρ, στήσαμε παραστάσεις στις γραμμές του παλιού σταθμού που έφυγαν τα τρένα για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, οργανώσαμε ένα υπερθέαμα για την Πυρκαγιά και πολλά πολλά ακόμα που συγκέντρωσαν εκατοντάδες χιλιάδες θεατές.

Σήμερα βράδυ στο Διοικητήριο, για πρώτη φορά στην ζωή του από το 1891, αφηγηθήκαμε σε ένα ωραίο οδοιπορικό στο χρόνο ιστορίες σκοτεινές και φωτεινές, από το κτίριο, τα μάρμαρα της πλατείας του, τη γειτονιά.

Και γέμισε μέσα στην παγωνιά η αυλή του ΥΜΑΘ ζεστές ανάσες ανθρώπων και βλέμματα χαρούμενα που συναντήθηκαν με κείνα των ηθοποιών και των τραγουδιστών που δούλεψαν σε πρωτοφανείς συνθήκες ψύχους μέρες πολλές για ένα αποτέλεσμα που άξιζε τον κόπο.

Και μεις, που τριάντα χρόνια πια εδώ στην παρallaxi αφηγούμαστε μικρές ή μεγάλες ιστορίες της Θεσσαλονίκης, της πόλης που γεννηθήκαμε και περάσαμε όλη μας τη ζωή υποσχεθήκαμε στο τέλος του να συνεχίσουμε το ωραίο ταξίδι όσο αντέχουμε. Άλλωστε οι ιστορίες της πόλης, το υλικό των ονείρων μας δηλαδή δεν τελειώνει ποτέ...

ΥΓ. Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όσους βοήθησαν. Τη Σοφία Νικολαΐδου, το Χάρη Πεχλιβανίδη, το Βασίλη Παπαδόπουλο, την Κατερίνα Πλεξίδα, τον Δημήτρη Σπορίδη, τον Δημήτρη Νικολούδη, τις Ελένη και Σουζάνα Βουγιουκλή, τον Νίκο Νικητάκη, τη Χρύσα Πεταλά, τους Take your Space, την Φιλαρμονική του Δήμου Θεσσαλονίκης, την Κατερίνα Νοτοπούλου που το πίστεψε και μας εμπιστευτήκε, τον Γιάννη Αναστασάκη και τη Μαρία Τσιμά και τους εθελοντές που δούλεψαν για άλλη μια φορά με αυταπάρνηση. Η Θεσσαλονίκη ήταν Αλλιώς ξανά...

Και η ανταπόκριση του Αθηναϊκού Πρακτορείου Ειδήσεων

Την ιστορία και το ρόλο του Διοικητηρίου, ενός από τα σημαντικότερα κτίρια της πόλης, είχαν τη δυνατότητα να “ανακαλύψουν” οι Θεσσαλονικείς μέσα από ένα ξεχωριστό θέαμα με αφηγήσεις ηθοποιών, τραγούδια και μουσική, παρουσία της υφυπουργού Εσωτερικών, αρμόδιας για θέματα Μακεδονίας – Θράκης, Κατερίνας Νοτοπούλου.

Οι επισκέπτες που γέμισαν, παρά τις χαμηλές θερμοκρασίες, τον υπαίθριο χώρο του Διοικητηρίου παρακολούθησαν με ενδιαφέρον την εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της δράσης “Η Θεσσαλονίκη Αλλιώς” από την Parallaxi, σε συνεργασία με το Youthnest και τελέστηκε υπό την αιγίδα του ΥΜΑΘ.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με τη Φιλαρμονική του δήμου Θεσσαλονίκης, ενώ ηθοποιοί από το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος (ΚΘΒΕ) μετέφεραν στο κοινό την ιστορία του κτιρίου που είχε «μεταμορφωθεί» από ειδικό φωτισμό.

«Είμαστε πολύ χαρούμενοι που το Διοικητήριο ζωντανεύει και είναι μια ακόμη δράση από τις δράσεις εξωστρέφειας που κάνουμε τον τελευταίο καιρό. Ο στόχος μας είναι να νιώσει ο κόσμος το Διοικητήριο δικό του, καθώς έχει μια συναρπαστική ιστορία», δήλωσε η κ.Νοτοπούλου.

Η ιστορία του κτιρίου

Το επιβλητικό κτίριο, γνωστό σε όλους ως Διοικητήριο Θεσσαλονίκης, είναι έργο του Ιταλού αρχιτέκτονα, Βιταλιάνο Ποζέλι, και άρχισε να κτίζεται το 1891 (λίγο πιο κάτω από ένα παλιό, τουρκικό «κονάκι»), σε εκλεκτικιστικό ρυθμό, για να στεγάσει τον Τούρκο κυβερνήτη. Το κτίριο ήταν τριώροφο, ενώ ο τέταρτος όροφος με το νεοκλασικό αέτωμα προστέθηκε το 1955.

Το 1907 φιλοξένησε την τουρκική Νομική Σχολή, ενώ σ’ αυτό κατέλυσε ο σουλτάνος Μωάμεθ Ε΄, κατά την επίσκεψη του στη Θεσσαλονίκη. Στο κτίριο αυτό υπογράφηκε από τον Τούρκο αρχιστράτηγο του ελληνοτουρκικού πολέμου του 1912, Χασάν Ταξίν πασά, η παράδοση της Θεσσαλονίκης στον ελληνικό στρατό, στις 26 Οκτωβρίου του 1912.

Στη διάρκεια της πυρκαγιάς το 1917, το Διοικητήριο παρέμεινε ανέπαφο από τη φωτιά, ενώ ο περιβάλλων χώρος του μνημείου καταστράφηκε από την πύρινη λαίλαπα. Το 1925, είναι η μόνη Γενική Διοίκηση που διατηρείται (καταργούνται οι διοικήσεις Κρήτης, Αιγαίου, Ηπείρου, Σάμου, Ικαρίας για να επανιδρυθούν αργότερα), ενώ το 1945 ιδρύεται η Γενική Διοίκηση Βορείου Ελλάδος.

Το 1955, οι γενικές διοικήσεις καταργούνται και έρχεται το υπουργείο Βόρειας Ελλάδας, με επικεφαλής υπουργό, που για πρώτη φορά συμμετέχει σε υπουργικό συμβούλιο.

Το 1970, η δικτατορία του Ιωαννίδη το καταργεί και στο χώρο ευθύνης του δημιουργούνται δύο Περιφερειακές Διοικήσεις- Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας και Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, με έδρες αντίστοιχα τη Θεσσαλονίκη και την Καβάλα.

Μετά την επάνοδο της Δημοκρατίας, το 1974, επανιδρύεται και λειτουργεί το υπουργείο Βόρειας Ελλάδας μέχρι το 1987, οπότε και μετονομάζεται για εθνικούς λόγους σε υπουργείο Μακεδονίας – Θράκης.

Το Διοικητήριο περιβάλλεται από τις οδούς Κασσάνδρου, Προξένων και Δραγούμη, καταλαμβάνοντας ένα ολόκληρο οικοδομικό τετράγωνο, δεσπόζοντας στην περιοχή με την επιβλητικότητά του και αποτελώντας ένα από τα σημαντικότερα, νεότερα μνημεία της Θεσσαλονίκης.